

Malý školní kalendář

(Marek Binder, Kristýna Novotná, Tomáš Sonnberger, Eliška Zikešová, 9. A)

**ZŠ a MŠ J. Š. Baara
2012/2013**

Podzimní den

Podzim je období, kdy se krátí dny a noci se prodlužují. Stromy se začínají zbarvovat a shazují své žlutočervené listy, které překrývají všechna místa v zahradě. Podzim je také doba, kdy slunce ustupuje a zůstává pouze slabý paprsek.

Ranní rosa studená jako led nebo mlha bíle zbarvená jako řídká kaše zahaluje města a vesnice. Slunce se dlouho neukáže. A všude je zima, sychravo. Všichni lidé jsou promrzlí a utíkají schovat se domů.

Ponurá obloha je posetá mraky. Vypadá, jako by šedobílé obláčky mezi sebou bojovaly. Mezi nimi poletují hejna ptáků, která jsou slyšet daleko. Začíná foukat silný vítr a listí všude poletuje.

Na zem upadá studený vzduch a začíná se stmívat. Slunce rychle zapadá, jako by někam spěchalo. Je slyšet jen šumění listů. A objevují se první červánky, které zahalí stmívající se krajinu. Nastává temná noc.

Toto období se mi líbí, protože mám narozeniny a blíží se zima.

(Martin Dušák, 7. C)

(Tereza Mikešová, 9. A)

(Markéta Součková, 6. B)

Láska na chodbě

Když potkal jsem Tě na chodbě,
nebylo to náhodně.

Hned jsem věděl, co dělat dál,
věděl jsem, že nebudu sám.

Řekl jsem si, půjdu za ní,
využiji šanci být s ní.
Jednu chybu udělal jsem,
sebevědomě nevyzněl jsem.

Doufal jsme, že chce to samé,
nic jsem neřekl, šel jsem dál.
Promarnil jsem svoji šanci,
zaváhal jsem a jsem zas sám.

(Vladyslav Fesyuk, 7. B)

Vánoce jsme slavili nejen doma, ale i s Eskymáky a s domorodci v Africe.

(Irena Tomková, 9. A)

(Martin Písek, 7. A)

(Adéla Šťastná, 7. A)

(Anita Friihaufová, 7. B)

(Karolína Hrubá, 7. B)

(Agáta Podlahová, 7. B)

Svámi pracemi jsme obohatili i soutěže Požární ochrana očima dětí a 112 v textu, 112 ve verších.

Hasiči

Když jsem ještě býval malý kluk,
kluci, já měl sen.
Sníval jsem ho každý,
každý všední den.

Chtěl jsem být i hasičem,
před požárem rozcvičen.
Jenže se tak nestane,
baví mě už něco jiné.

A tak aspoň báseň řeknu,
než básnicky nevyměknu.

Hasič to je prima chlap,
nebojí se riskovat.
Hasi oheň, vodou stříká,
přítom volá na Pepíka.

Pepík běží pro pomoc,
ohně je tam moc a moc.
Tihle rychlí hasiči,
právě sjeli po tyči.
Siréna už v dáli houká,
srnka na ně z lesa kouká.
Hasiči už jedou,
stříkačky si vezou.
Mají přilby, žebříky,
háky, smyčky, košíky.

Žebřík dlouhý do nebe,
k ohni je hned doveđe.
Vodu stříkaj hadicí,
na ten oheň dusící.

Všichni běží na pomoc,
za chvíli už bude noc.
Vody teče jako v řece,
přestaň hořet, řeknou: „Přece!“

Domy už jen doutnají,
nikdo radost netají.
Oheň už to zkrátka vzdal,
neměl šanci hořet dál.

Plameny jsou uhaseny,
hasiči však unaveni.
Jsou to chlapi, jak má být,
v práci musí zápasit.

Po požáru návrat domů,
rovnou k prostřenému stolu.
Rodiny už čekají,
na co tak se zeptají?

„A co v práci, jak tam bylo,
co se všechno přihodilo?“

Hasič v klidu odpoví:
„Se vším jsme už hotoví.“
(Šimon Perek, 9. B)

Oheň

Když pod hrcem v kamnech praská,
oheň se tam s dřevem laská.
Když pod hrcem v kamnech hřeje,
oheň se tam s dřevem směje.

Červená a rudá spoušť,
když se line po kraji,
oheň spálí, na co sáhne,
lidé hrůzou šeptají.

Oheň dobře slouží nám,
když uteče, tak zlý je pán.
(Anna Marie Vilimková, 7. C)

Horolezci a hasiči

Tento příběh se stal, když jsme s letním táborem sjížděli na raftech řeku Vltavu. V jednom z těžko dostupných míst řeky Vltavy se přihodilo něco, co si pamatuji dodnes.

Projížděli jsme Vltavou a viděli jsme v lese lézt dva horolezce na skálu. Zdravili jsme je a oni zdravili nás. Kousek od tohoto místa byl kemp, kde jsme zastavili, abychom přespali. Dokud bylo hezky a světle, postavili jsme stany.

Když jsme je postavili, dali jsme si sušit plavky a povídali jsme si. Seděli jsme kolem ohniště a sledovali jsme horolezce. Říkali jsme si: „Jsou dobří, když se nebojí.“ Najednou jednomu podjela noha. Spadl dolů. Druhý neváhal ani minutu. Hned volal o pomoc. Protože to bylo ve velmi nedostupných místech, zavolali hasiče.

Hasiči museli pro horolezce jet na raftech. Jakmile naši vedoucí viděli hasiče, řekli nám: „Stoupněte si a všichni zakřičte ahóóó!“ Když to hasiči slyšeli, usmáli se a chvátali zachránit horolezce. Stromy v lese byly sice docela nízké, ale přesto jsme je dost dlouho neviděli. Někteří vedoucí chtěli z raftů zjistit, co se děje. Ale než se k tomu rozhodli, už jsme hasiče viděli. Nesli na nosítkách horolezce a lezli s ním do kopce. Druhý horolezec klopytal za nimi a vypadalo to, že má zlomenou ruku. Na louce už čekal vrtulník s lékaři, aby oba horolezce rychle odvezl do nemocnice.

Nevím, jak to s mužem dopadlo, ale myslím si, že díky práci hasičů dobře.

(Lenka Housková, 7. C)

Oheň

Když oheň hrozí nám,
vím, komu zavolám.
Stopadesátku vytočím,
s ohněm tak zatočím.

Až hasiči přijedou ke mně domů,
pustí na něj studenou vodu.
Když už po ohni bude,
práce jim ubyde.

Tím mi spadne kámen ze srdce,
budu rád, že oheň už není na mé dece.
Jsem šťastný, že nejsem sám,
že v bezpečí jsem,
když na mne oheň neútočí.

(Denis Krátký, 7. C)

Pepíček a oheň

Šel Pepíček do lesa,
že si oheň vykřesá.
Rozhodl se Pepíček,
sirkou rozdělat si ohniček.

Lámal větve, sbíral šišky,
všechno skládal do kopičky.
Už se těšil, jak to blafne,
až si sirkou jednou škrtne.

Ještě trochu suché trávy,
ať má oheň řádné grády.
A teď honem, honem,
zapálil vše spodem.

Plno čmoudu, kouře, dýmu,
Pepča z toho dostal rýmu.
Naštěstí náš Pepíček
nerozfoukal ohniček.

(Jan Dvořák, 7. C)

Požár

Najednou někde hoří,
oheň se rychle šíří.
Proto hasiče zavoláme
a chladnou hlavu zachováme.

Už se šíří houkačky hluk,
není to příjemný zvuk.
Nyní je slyšet: „Hoří, hoří,“
ale oheň se rychle šíří.

Hasiči tahají z vozu hadici
a voda se šíří po ulici.
Oheň rychle ustupuje,
žhář nové pikle kuje.

Hasiči mají teď chvíli klidu
a odjíždí k úsměvu lidu.
Všichni lidé mají klid,
je to dobrosrdečný lid.

Proto charitu uspořádali,
poškozeným lidem peníz dali.
Nový dům již staví se,
všem velice líbí se.

Dům je skoro dostaven,
pro hodné lidi bude jen.
Dům je hezčí, velký,
bazén je u něj mělký.

I hydrant nechali tu postavit,
aby hasičům mohli práci ulehčit.

(Ondřej Sýkora, 7. C)

(Anna Marie Vilímková, 7. C)

Hasiči

Hasiči jsou chlapíci,
pumpují si hadici,
plamenů se nebojí,
občas je však popálí.

U mě doma začlo hořet,
sousedka tu začla křičet,
prej jí to tu všechno spálí,
utíkám pryč ven ze dveří.

Okamžitě volám pomoc,
beru mobil, to je lomoz,
ještě že tak rychlí jsou,
snad mě odtud vynesou.

Občas jde i o životy,
i tak musí do roboty,
vyjedou s tou vodou k nám,
obavy však pořád mám.

Oheň šplhá výš a výš,
s majetkem jdu níž a níž,
hasiči ho zachrání,
však jsou k tomu stavění.

Tak vám pěkně děkuji,
vázně jste mi pomohli,
nevím, co bych bez vás dělal,
asi bych tu v trenkách běhal.

(Denis Blábolil, 7. C)

Jarní den

Ach, to jaro. Přichází po ledové zimě, je tvůrce nového života. Je tak krásné, milé a veselé. Není člověka, který by ho zařadil jako nejhorší dobu v roce.

Nový život patří k jaru. Malé kachničky, kuřátka, ovečky a selátka se rodí v tu úžasnou dobu. Vyjdeme ven, uvidíme mláďata, hned nás zahřeje u srdce. Děti mají rádi jaro, je teplé a plné zvířat s jejich mláďaty.

Vyjdeme-li na louku, uvidíme rozkvetlé květiny. Sedmikráska je tak nádherná, její bílé, malé okvětní lístečky, po ránu zbarvené dorůžova, to je tak krásný pohled. Fialka se svými fialovými květy, kopretina, smetanka lékařská a další úžasně květiny. Je krásné cítit nádhernou vůni těchto květin. Jen si přičichnout a hned je člověku o moc lépe. Na rozkvetlé louce poznáte i mnoho jiných živočichů.

Hmyz mnohdy nemáme rádi. Ale na jaře nám malinká kobylka nebo malý pestrobarevný brouček udělá radost. Začínají létat komáři, ale to nás neodradí od obdivu, se kterým se díváme na krásnou jarní přírodu. Včely sbírají pyl a my je poznáme podle bzučení.

Teď je čas na moje vlastní hodnocení jara. Jaro mám ráda, je úžasné. Mláďata všude běhají, samice na ně dohlížejí. Louky kvetou, rostliny krásně voní. Všude kolem poletuje nejen hmyz, ale i motýli se včelami. Jaro je nádherné.

(Eliška Kurážová, 7. C)

(Jan Pátek, 9. B)

(Lenka Raabová, 9. A)

My last weekend

Last Sunday I didn't have anything to do, so I decided to go to the mountains. I found my equipment and the next train. I grabbed my bag and ran to the station. When I arrived at my favourite place I took out my things. I started to climb. After a half an hour I was tired so I stopped to sit down. When I was climbing later I fell down. Unfortunately I had some problems, but my hands weren't broken so I dialled a number and called for help. I travelled home an ambulance.

(Václav Punda, 7. B)

Mé letošní Velikonoce

V letošním roce připadlo velikonoční pondělí přesně na 1. dubna, tedy na Apríla. Náš táta ale rozhodl, že Apríl nebude, že budeme jen tradičně slavit Velikonoce.

V sobotu jsem s dědou začal plést pomlázky a s babičkou barvit a zdobit vajíčka.

V neděli všichni u nás doma zadělávali různá těsta a pekli velikonoční cukroví a beránky.

Jenže – co se nestalo! Omylem jsem jednomu beránkovi ulomil hlavu! Co teď? Děda mi poradil, ať to slepím cukrovou polevou. Ale nevěděl jsem, kde ji vzít a jak ji získat.

Babičce jsem o tom říkat nechtěl! A tak šel děda do obchodu nakoupit suroviny potřebné k výrobě cukrové polevy. Děda polevu vyrobil a já jsem nešťastného beránka slepil. Vidět to nebylo.

Jenže přišel táta a hned chtěl beránka ochutnat. Ukrojil si kousek, položil jej na talířek a šel ke stolu. Jenže než ke stolu přišel, beránkovi upadla hlava – i kousek těla. Musel jsem se přiznat! S babičkou jsem potom vyráběl nového.

A tak mi řekli, že velikonoční cukroví a beránky budou péct jen rodiče. Na mě zbylo chodit s pomlázkou!

(Marek Hájek, 6. A)

(Jaroslav Polák, 6. B)

Velikonoce

O velikonočním pondělí bylo chladné a pošmourné ráno. Ani se mi nechtělo vstávat. Připravovala jsem si snídani, když tu najednou zazvonil zvonek.

Ještě v pyžamu jsem šla zjistit, kdo to zvoní. Sotva jsem otevřela dveře, ozvalo se: „Hody, hody, doprovody...“ Rychle jsem přibouchla dveře a pomyslela jsem si: „No to je malér, nemám připravená žádná vajíčka! Úplně jsem zapomněla!“

Pootevřela jsem dveře a řekla jsem koledníkům: „Počkali byste pět minut?“ A oni na to: „No to jistě, ale pomlázce se stejně nevyhneš!“

Práskla jsem dveřmi a utíkala jsem do kuchyně. Rychle jsem dala vařit vodu, vzala jsem šest vajec a na chvilku jsem je vložila do vroucí vody. Pak jsem se chopila barev a vajíčka jsem rychle nabarvila. Do proutěného košíčku jsem naaranžovala vajíčka i několik perníčků a to jsem nesla koledníkům.

Ti mě pěkně vypráskali pomlázkou. Pak se opřeli o zeď a pustili se do vajíček. Oloupali skořápku, zakousli se – a v příštích okamžicích měli všichni žlutek úplně všude! Vajíčka totiž nebyla dovařená – spěchala jsem přece! Takže na letošní pomlázkové pondělí nezapomenu já – ani koledníci!

(Tereza Kahudová, 6. A)

Velikonoce se nám vydařily. Je ráno, začíná Velikonoční pondělí. Jdu tedy samozřejmě pro pomlázku. Všechno začíná tradičně. No a o tomto Velikonočním pondělí se nám přihodilo něco pěkného – ale současně vlastně i nemilého.

Jeli jsme na chatu. Mamka říkala, že nám velikonoční nadílku schovala na chatě. Jenomže!!! Na chatě bylo nejmíň 10 centimetrů nového sněhu! No – a to je to pěkné i nemilé zároveň. Na chatě nás překvapil nový sníh, takže mamce plány nevyšly. Nemohla nám tam nadílku zamaskovat, aniž bychom si toho všimli!

Nakonec všechno dobře dopadlo. Mamka nám pak výslužku schovala doma. V obýváku, v květináči, na televizi, ve skřini – i jinde.

(Adrian Ikri, 6. B)

Letošní Velikonoce se mi líbily. Líbily se i mému bratroví. No – jak by také ne, když jsme zažili takové dobrodružství!

(Lukáš Kačírek, 6. A)

(Jakub Kováč, 6. B)

Letošní Velikonoce

Mé letošní Velikonoce byly zvláštní a legrační.

Pondělní ráno není jako rána ostatní – je totiž velikonoční. Hned brzy ráno vstávám a jdu si pro pomlázku. Ale nikde ji nemohu najít. Kam se poděla? Jdu tedy na půdu a беру si odtud pomlázku již dva roky starou. „A jde se!“ řekl jsem si.

Vyšel jsem ven. Jdu za kamarádem. Už jsme dva a jdeme koledovat. Nejdřív za babičkou, za mamkou, za sestrou. A také vyplácíme tetu. Vykoledovali jsme si spoustu dobrot. Pak jsem se vydal domů.

Přijdu domů – a jsem celý mokrý! Máma mě polila studenou vodou! Takže se jdu převléct. V tu chvíli přibíhají teta s babičkou: „Pojď honem! Vylíhli se nám tři malí papoušci!“

Říkám si: „To je super!!!“ A jdu se na ně podívat. Ale v kleci žádní malí papoušci nejsou! Vtom teta spustí: „Apríl, apríl! Koza žere papír!“ A byl jsem namydlený!

Tak zase běžím domů. Už jsem ze všeho unavený. A to je vše, co se mi stalo o letošních Velikonocích.

(Tomáš Holzer, 6. A)

Z našich výtvarných prací.

(Matyáš Perek, 6. C)

(Dominika Maxová, 6. C)

Ukázky prací z výtvarné soutěže Děti kreslí teplo.

(Ondřej Anýž, 6. C)

(Vojtěch Motz, 6. C)

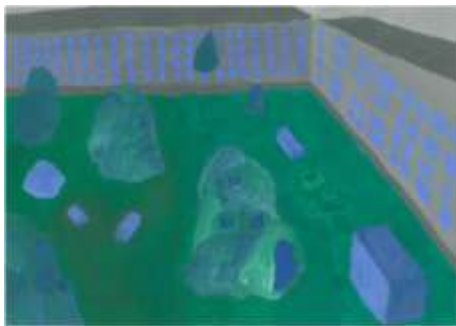
(Veronika Vlažná, 9. B)

(Jan Pátek, 9. B)

(Šimon Perek, 9. B)

(Boris Žiřčák, 9. B)

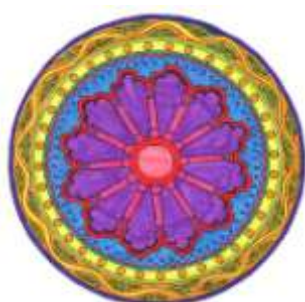
(Martin Matoušek, 6. B)

(Olga Litiuc, 8. A)

(Marie Ptáčnicková, 8. A)

(Pavla Langmajerová, 8. A)

Mandaly

(Radka Machová, 8. A)

(Karina Babunych, 8. A)

(Petra Pangráčová, 8. A)

(Monika Peterová, 9. A)

(Monika Kolková, 9. B)

Ještě jednou naše postřehy o ohni a hasičích.

Oheň

Oheň už znal a dokázal ho používat Homo erectus čili člověk vzpřímený. Na ohni si dokázal připravit jídlo a ohřát vodu. Samozřejmě mu chvilku trvalo, než na to přišel, ale pak toho využíval čím dál tím více.

Nejprve oheň získávali po úderu blesku do stromu, který začal hořet. Postupem času začali pravěcí lidé zkoušet vytvořit oheň jiným způsobem. Přišli na to, že když o sebe třou dva kameny, vznikne jiskra a tím zapálí oheň.

Homo erectus neboli člověk vzpřímený přišel i na to, že oheň má i záporné stránky. Třebaže jim může způsobit škody na úrodě anebo se mohou popálit. Přišli na to, že oheň lze uhasit, když na něj vylíjí vodu.

Postupem času se kultura člověka začala rozvíjet. V dřívější době, když lidé neznali oheň, je pronásledovala a většinou na ně i zaútočila hladová zvěř. Neměli se čím bránit, většina tlupy byla zahubena tímto způsobem. Oheň jim začal sloužit i jako pomocník k ochraně. Lidé věděli, že zvěř se ohně bojí a věděli, že jen tímto způsobem je tlupa v bezpečí.

V dnešní době se používají takzvané sirky. Slouží jako pomocník v domácnosti, ve firmách i k obyčejnému podpálení ohně na „táborák“. Bohužel má i svá negativa. V dnešní době je nespočet požárů, které způsobují velké škody na majetku.

(Jiřina Janečková, 8. B)

(Tomáš Sonnberger, 9. A)

Oheň – náš nepřítel, ale i pomocník

Oheň má mnoho podob, může nás zahřát, ale také pořádně popálit. Oheň se používá dnes už všude po světě. Může se vyskytnout náhodně, když udeří do stromu blesk nebo ho můžeme vytvořit za pomoci sirek.

Oheň může ve vteřině zničit vše. Ale naopak také může zachránit život. Oheň se používá např. v laboratoři při zahřívání zkumavek nebo když se potřebuje něco spálit.

Když oheň vznikne, je to nádherná podívaná. Ale musíme si od něj držet určitou vzdálenost, abychom se nepopálili. Když oheň hoří, jde od něj velký žár a má různé barvy.

Oheň je nepřítel všeho živého, ale i všeho, co se dá spálit. Může spálit skoro vše, až na některé věci, ale těch je málo.

Na oheň je třeba dávat si velký pozor a není radno si s ním zahrávat. Oheň je opředen i velkým tajemstvím.

(Kateřina Zavazanová, 8. B)

Oheň – náš nepřítel, ale i pomocník

Oheň je forma hoření. Je to kombinace svítivé záře a velkého množství tepla. Ve srovnání s požárem je oheň definován jako lidmi řízené, předem plánované a kontrolované hoření, ohraničené určitým prostorem.

Oheň chrání před chladem, chrání před šelmami, pomáhá při přípravě pokrmů, ohněm i kouřem lze předávat jednoduché zprávy (kouřový signál), nebo je používán pro osvětlování.

Jak je známo, oheň nám může být dobrým sluhou, ale také zlým pánem. Největší nebezpečí hrozí při požáru, při hře s ohněm nebo při každém špatném zacházení s ním. Náš život je ohrožen popálením nebo uhořením. Na to musíme pamatovat!

Každoročně je v naší republice léčeno hodně dětí, které nebezpečí ohně podcenily. Každoročně také plno lidí bohužel uhoří.

Všichni bychom měli vědět, jak nás může oheň ohrozit a jak nám může ublížit. Proto je velmi důležité být opatrný. Je také důležité naučit se poskytovat první pomoc.

(Ondřej Nešpůrek, 8. B)

Oheň

Když lidé oheň vynalezli, netušili, jakým pomocníkem i nepřítelem jim bude.

Hřál je, pekl potravu, zaháněl zvěř. Hořet může cokoliv – papír, dřevo, kámen i kov.

Oheň je odpradávná velký pomocník, ale i ničitel.

Oheň vzniká pomocí kyslíku, tvoří ho směsice plynů a je potřeba jiskry. K vzniku jiskry je zapotřebí vysoké teploty.

K hašení požáru se nejčastěji používá voda a jiné hasicí prostředky, záleží, kde a co hoří.

(Kateřina Štětínová, 8. B)

Oheň – náš nepřítel, ale i pomocník

Oheň je již od pradávna velkým pomocníkem, ale také nepřítelem.

V pravěku se lidé ohně báli, ale zanedlouho zjistili, že maso upečené na ohni není tak tuhé jako syrové a že je o moc chutnější.

Postupem času se naučili oheň i sami rozdělovat.

Také jim pomohl při lovu divoké zvěře, jelikož zvířata se ohně bála stejně jako dříve lidé.

Dnes se oheň používá převážně k roztavování například železa nebo jiných kovů, ale také k zapálení úplně obyčejné svíčky.

Jak jsem říkala, oheň může být velice užitečný, avšak jakmile se rychle rozšíří, je velmi nebezpečný.

(Eva Koudelková, 8. B)

Pokusili jsme se dokončit monolog Cyrana z Bergeracu od Edmonda Rostanda.

Svůj širák odhazuji v dál,
cítím se při tom jako král.
Rozhlížím se do krajiny,
všude zde rostou kopretiny.
Děti se prohání po poli,
dřevorubci kácejí topoly.
Jsem pyšný, že jsem z této země,
motýlci létají okolo mě.

(Jiřina Janečková, 8. B)

(Barbora Kubíková, 9. A)

(Lenka Pekárková, 9. A)

Svůj širák odhazuji v dál,
až skoro přes celý sál.
Všude zní jen potlesk,
ze stmívání je rozbřesk.
Lidé chodí stále domů,
pan Sojka bydlí vedle stromu.
Na stromě nám zpívá ptáček,
zpívá jako čimčaráček.
Vedle něho sovinka,
houká jako mašinka.
Húú... zní už pouze z dále,
a já hledám svůj širák stále.

(Josef Endlicher, 8. B)

Svůj širák odhazuji v dál,
pak kabát odkládám si dál.
Boty i ponožky svlíkám si,
když už jsem svlíklý, sednu si,
vezmu si ovladač, líznu si zmrzliny a jedu dál.

(Ondřej Nešpůrek, 8. B)

(Eliška Zikešová, 9. A)

Evropský den proti rasismu

Dne 18. dubna 2013 vyrazila 6. C před kulturní dům Slavie, kde právě začínal Evropský den proti rasismu.

(Denisa Hlaváčová, 7. C)

Dostali jsme cedulky se jmény a fotkami dětí z cizích zemí, poté jsme prošli několik stanovišť, kde byli hodní, ale i zlí lidé.

Naším úkolem bylo vcítit se do situace cizince, člověka jiné barvy pleti a pokusit se tak zažít projevy rasismu, kterým mohou být tyto lidé vystaveni. Herci se hrávali scénky například v autobuse, ve škole, na hřišti a my jsme si představovali, jak je asi lidem, když jsou zesměšňováni, vylučováni z party, šikanováni.

Dovedli jsme si pak představit, kam až může takové vyhrožování a šikana vést, pokud je nikdo nezastaví.

(Matyáš Perek, 6. C)

Sport, kterému se věnuji

(Výklad)

Cyklistika je jízda na jízdním kole. Dělíme ji na cyklistiku rekreační, sportovní, turistickou nebo dopravní. V poslední době se stále více oblíbenějším stává zdolávání lesních tratí v co nejkratším čase. Toto nazýváme downhill anebo freeride.

Rozeznáváme tři druhy základní cyklistiky: rychlostní, terénní a sálová. Rychlostní se dělí na dráhovou a silniční cyklistiku. Terénní na biketrial, cyklokros, BMX a MTB (horská kola). Sálová je krasojízda a kolová cyklistika.

Biketrial je jízda na překážkách ve městě, v lese a na umělých překážkách. Cyklokros je jízda v terénu, mimo silnici. BMX rozdělujeme na Dirt, jízdu na hlině nebo na uměle vybudovaných skocích, Street, jízdu na městských překážkách, a Park, jízdu na betonových, dřevěných a plechových překážkách.

Sálová a silniční cyklistika se dělí na jízdu po běžných komunikacích pro auta, jízdu v hale pod střechou dokola a na čas. Jde o zvládnutí tratě v co nejkratším čase. V krasojízdě jde o ohromení poroty s předvedením nejsložitějších triků na kole. Sálová a silniční cyklistika se jezdí na 28 palcových kolech. V terénu se jezdí na 26 palcových kolech.

Kola se vyrábějí od hliníkových rámu až po karbonové, které se nejčastěji využívají v silniční cyklistice. Na kole se dělají různé triky, od jízdy na zadním kole, přes salta vzad neboli backflip, která se nejčastěji dělají v dirt dumpingu. Na streetu dominují barspiny neboli protočení řídítek. Také 360°, to znamená, že se jezdec otočí okolo své osy doprava či doleva. Cyklistika je nejrozšířenější sport na světě.

(Dominik Svoboda, 8. B)

Člověk a jeho žebříček životních hodnot

(Úvaha)

Žebříček hodnot. Co to vlastně je? Víme o tom, že ho máme? A z čeho se vlastně skládá? Existuje člověk, který nemá svůj žebříček hodnot?

Pokud takový člověk existuje, je to chudák. Vůbec neví, co je pro něj důležité – a co naopak méně důležité. Ale někdo možná své cítění nemusí nazývat žebříčkem hodnot. Jen rozlišuje, co je v životě pro něj nejdůležitější a co důležité není.

A co je pro *mě* důležité? Nejdůležitější je rodina. Vzdělání – aby člověk opravdu něco *uměl!* A zdraví. Přátelé – opravdoví přátelé, ne lidé falešní, kteří si na přátele jen hrají.

Hodně důležitá je v životě láska. Taková láska, kdy člověk cítí, že ho má někdo opravdu rád. Je to cit, kdy člověk od druhého „bere“, ale zpětně někomu něco ze sebe dává. Ne tedy pouhé povrchní vzplanutí. Ani hodnocení člověka jen podle vnějšího vzhledu. Opravdové hodnoty lidí se skrývají uvnitř člověka.

Postupem času můžeme svůj žebříček hodnot měnit. Ale v životě asi každý přijde na to, kde se skrývají opravdové lidské hodnoty. Určitě to nebude záležitost rtěnky nebo značkového oblečení.

(Lenka Pekárková, 9. A)

Generační vztahy

(Úvaha)

Generační vztahy – problematika, na kterou bychom se měli zaměřit všichni bez rozdílu věku. Je to tedy zamyšlení vhodné jak pro děti, tak i pro jejich rodiče. V poslední době se tyto vztahy mohou jevit jako neřešitelné – a proto také mnoho lidských příběhů končí tragicky.

Rodiče se ve většině případů snaží své děti chránit – jenže někdy za každou cenu. Mnoho činností svým dětem zakazují. Děti ještě nejsou za nikoho zodpovědné, tudíž nechápou důvody, proč o ně mají rodiče strach.

Někdy rodičovské zákazy přinášejí spoustu problémů. Když chtějí dospívající děti někam jít, často o tom rodičům ani neříkají – z obavy, že jim to rodiče nedovolí. A pak přicházejí problémy: děti utíkají z domu, navštěvují nebezpečné akce bez vědomí dospělých nebo se děti toulají samy po ulicích. A takové případy mívají často smutný konec.

Neplatí to však o všech rodinách. Existují rodiny, kde si děti s rodiči dokonale rozumí a obě generace si vzájemně důvěřují.

Generační vztahy mohou být různé. Dalším takovým příkladem je vztah mezi dospělými a mezi jejich stárnoucími nebo starými rodiči – seniory. Jsou dospělí, kteří jsou se svými stárnoucími rodiči v kontaktu často, dospělí si zde plně uvědomují, co všechno jim jejich rodiče dokázali dát, a svým zájmem, péčí a porozuměním jim jejich péči jakoby vrací.

Bohužel, stává se také, že někteří dospělí své staré rodiče ignorují, využívají jich, dokonce se jich snaží „zbatvit“. Nejenže je v domovech důchodců navštěvují velmi zřídka – nebo vůbec ne, dochází dokonce na fyzická týrání seniorů. Vidáme to v televizi často.

Zamýšlím se. Jak řešit generační vztahy? Jeden člověk nic nevyřeší sám. Musíme se pozorovat. Dávejme si pozor na to, co – a jak říkáme. Říkejme věty, které nikoho nezabolí! A neshazujme příčinu neshod na někoho jiného.

(Bára Kubíková, 9. A)

Ahoj Země – a všichni Vy, kteří si říkáte Lidé!

Milá Země, jsem Tvá největší galaxfanynka. Velice se mi shůry líbíš a obdivuji se Tvé krásě. Vyprávěli o Tobě v nejednom našem ufovizním pořadu. Dívám se na Tebe z našeho uřáčku (na Zemi tomu prý říkáte „ušák“). Právě o Tobě zase mluví v naší galaxtelce.

Říkali, že se nějak otepluješ! Hovoří stále o nějakém Vašem „glofálním“ – nevím, jak se to správně píše – OTEPLOVÁNÍ! A že je u Vás snad nedostatek nějaké VODY.

Co je to – voda? Jednou mluvili o nějakém TSUNAMI – to snad je takové množství nějaké Vody, že ve velké rychlosti dokáže zničit snad cokoliv! Ráda bych někdy tu Vaši Vodu viděla!

Nyní přebírám hvězdožbrk na psaní já. Má mladší ufosestra má bratra – a to jsem já. Také Tě moc obdivuji, Země! Na rozdíl

(Lenka Housková, 7. C) od ufoségry ale vím, co to ta Voda je. Právě včera jsme se o tom učili v naší ufoškole. My tady vodu nepotřebujeme – nám dodává energii hvězdný prach. Učili jsme se ale, že tam u Vás je Voda nezbytně nutná k tomu, abyste vůbec mohli na Zemi existovat. Alespoň tak nám to říkal náš ufitel. Také říkal, že na Tobě byl na nějakém průzkumu – právě ohledně té Vody. Zjistil, že tam u Vás je právě Voda největším pokladem, který máte. Viděl, že ji pijete, že jí zaléváte zahrady a pole (abyste prý měli co jíst – a abyste tedy mohli žít) – a Ty, Země, prý dokonce tu vodu přšíš!

Na některých místech u Vás na Zemi si údajně tohoto pokladu Tví obyvatelé váží víc než jinde! A to je něco, co jsem nedokázal pochopit. Ptal jsem se na to našeho uřitele, ale on mi řekl, ať nemám hloupé dotazy. Ale myslím si tedy, že ti, co si té Vaší Vody váží víc, jsou asi chytřejší. Váží-li si víc Vody, váží si tím vlastně víc i Tebe, Země!

(Václav Zajíček, 7. C)

A tak Vám posílám od nás z Galaxplanety vzkaz: Važte si tam u Vás na Zemi té Vaší vzácné Vody! Vždyť byste bez ní tam u Vás nemohli existovat! Kdyby Vám Vaše Voda došla, museli byste možná k nám, ale tady to v tom hvězdném prachu není tak krásné jako u Vás na té Vaší malebné Zemi.

Tak Vás zdravíme a posíláme Vám naše UFOAHOJ!

Vaši Galix a Galaxróza Černodírovi

(Lenka Pekárková, 9. A)

(Dominik Vlček, 7. C)

Již se těšíme na prázdniny.

Léto

V létě se voda třpytí a slunce pálí,
teplo je tady i ve velké dáli.

O prázdninách je na vše času dost,
vždyť teplo a léto je tu pro radost.

Támhle v rybníce kuňká žába
a tu zase hledá houby bába.

Již jsme na začátku měsíce srpna,
maliny a ostružiny nám rostou až pod okna.

Ryby v řekách začínají rychle plout,
asi nás chtějí zaujmout.

Dětské tábory byly již zahájeny,
šikovné děti byly dobře odměněny.

Prasata začínají v lese do země rýt,
asi z léta chtějí také něco mít.

Ve vodě se začínají zelenat řasy,
děti chtějí prázdniny delší, asi.

Na chatách motory hodně hučí,
děti domů rychle fičí.

V létě je teplo, ale občas se bouří
a prázdniny zase rychle končí.

Děti se támhle honí,
nám už pěkně zvoní.

(Ondřej Sýkora, 7. C)

(Lucie Hejzlarová, 8. A)

Červenec a srpen
to je krásný čas,
prázdniny jsou každý den,
počasí vem ďas.

Nemusí se ráno vstávat,
a pospíchat do školy,
můžem klidně spávat
a nedělat úkoly.

(Jan Dvořák, 7. C)

(Tereza Billichová, 8. A)

(Šimon Perek, 9. B)

Letošní absolventi 9. tříd:

9. A

Mgr. Iva Davidová

Baláž Patrik
Binder Marek
Hron Karel
Hübschmann Jiří
Chán Vítězslav
Janniová Veronika
Kaša Jaroslav
Komárek Tomáš
Křída David
Kubíková Barbora
Le Quang Dat
Liška Václav
Marková Aneta
Mikešová Tereza
Novotná Kristýna
Pekárková Lenka
Peterová Monika
Pícek Zdeněk
Raabová Lenka
Rokoský Vojtěch
Říhová Karolína
Skálová Dominika
Sonnberger Tomáš
Suchý Richard
Šíma Jiří
Švecová Anna
Tomková Irena
Tlamsa Ondřej
Zikešová Eliška

9. B

Mgr. Jiřina Bůžková

Brož Kryštof
Eliáš Roman
Fleischmanová Ester
Janečková Radka
Jedlička Štěpán
Klimesh Josef
Kolková Monika
Kouba Matěj
Lukášová Kristýna
Minnakhmetov Ramis
Mrázová Tereza
Pátek Jan
Perek Šimon
Platzer Lukáš
Rachač Michal
Rejnart Václav
Tlačil David
Veselý Marek
Vlašná Veronika
Vosáhllová Adriana
Vyšín David
Žifčák Boris

(Le Quang Dat, 9. A)

(Ondřej Sýkora, 7. C)

Výroční almanach Základní školy a Mateřské školy J. Š. Baara, Jírovцова
9/a, České Budějovice

Literární práce žáků dodaly: Mgr. Michala Albrechtová, Mgr. Zdeňka
Ditrichová, Mgr. Miroslava Havířová, Mgr. Jaroslava Interholcová

Výtvarné práce žáků dodala Mgr. Michala Albrechtová, Mgr. Marcela
Albrechtová

Sestavila: Mgr. Michala Albrechtová

Vyšlo v květnu 2013